

STANDARD francouzského buldočka

F.C.I. Standard č. 101 / 9.1.2003/F
(BOULEDOGUE FRANCAIS) Země původu: Francie
Datum publikace
platného originálního standardu: 28.04.1995
Použití: společenský, hlídací a doprovodný pes
Klasifikace: Skupina 9 Společnější a doprovodní psi.
Sekce 11 malí dogovití psi. Bez pracovní zkoušky.



KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Jako všechny dogy pochází také francouzský buldoček pravděpodobně z Molossů z Empíru a z římského císařství.

Je příbuzný s předky buldoka z Velké Británie, s alanskými středověkými psy a s velkými a malými dogami francouzskými. Francouzští buldočci, jak je dnes známe, jsou výsledkem různých křížení, která prováděli zkušení chovatelé v letech 1880 v dělnických čtvrtích Paříže.

Svého času pes nosičů břemen v pařížské centrální tržnici, pes řezníků a kočích, se díky své výjimečné tělesné stavbě a povaze dokázal rychle probojovat do lepší společnosti a podmanit si svět umělců. Tak se rychle rozšiřoval. První klub pro toto plemeno byl založen v Paříži roku 1880. První plemenná kniha je datována od roku 1885 a první standard byl sestaven roce 1898, v roce, ve kterém uznala Société Centrale Canine francouzského buldočka jako plemeno. První pes byl vystavován již v roce 1887. Standard byl později v letech

1931-32 a 1948, nově přepracován byl v roce 1986 pány H.F. Renantem a R. Triquetem (zveřejněno v FCI v roce 1987), pak byl ještě v roce 1994 znovu zkoncipován výborem francouzského klubu pro francouzské buldočky (Club Bouledogue Français) ve spolupráci s R. Triquetem.

CELKOVÝ VZHLED :

Typický molose malého formátu. I přes svoji malou velikost silný, v každém ohledu krátký a kompaktní, podsaditý pes s krátkou srstí, krátkým tupejším obličejem, vztyčenými ušima a přirozeně krátkým ocasem. Musí působit dojmem živého, bystrého, velmi svalnatého zvířete, kompaktní struktury a solidní stavby kostry.

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA):

Družný, veselý, hravý, sportovní, bystrý. Obzvláště milý ve styku se svými majiteli a s dětmi.

HLAVA :

Hlava musí být velmi silná, široká a kvadratická. Kůže která ji pokrývá, tvoří skoro symetrické záhyby a vrásky.

Hlava buldočka se vyznačuje vtaženou oblastí horní čelisti a nosu. Lebka je o to širší, oč ztratila na délce.

MOZKOVNA:

Lebka: Horní partie lebky široká, téměř plochá, se silně klenutým čelem. Vystupující nadočnicové oblouky jsou rozděleny rýhou, která je obzvláště vyvinutá mezi očima. Rýha nesmí pokračovat na čele. Týlní hrbol velmi málo vyvinutý.

Stop : Velmi silně vyjádřen.

LEBKA OBLIČEJOVÉ ČÁSTI:

Nosní houba : Široká, velmi krátká, ohrnutá. Nosní dírky jsou dobře otevřené a souměrné, šikmo dozadu směřované.

Sklon nosních dírek a ohrnutého nosu (" pršáček") musí však dovolit normální dýchání nosem.

Hřbet nosu : Velmi krátký, široký ; jsou na něm soustředěně symetrické vrásky, které sbíhají dolů na horní pysk (délka: 1/6 celkové délky hlavy).

Pysky : Silné, trochu visící a černé. Horní pysk se setkává s pyskem dolním uprostřed a úplně zakrývá zuby, které nikdy nesmí být vidět. Horní pysk je v profilu spadající a zaoblený. Jazyk nikdy nesmí být vidět.

Čelisti : Široké, kvadratické, silné. Spodní čelist probíhá širokým obloukem a končí před horní čelistí. Při zavřené tlamě je předsunutí spodní čelisti

(předkus) Zmírněno tím, že průběh křídel spodní čelisti je zahnutý. Tento ohnutý tvar je nutný, aby se zabránilo příliš silnému předsunutí dolní čelisti.

Zuby : Řezáky dolní čelisti nesmějí v žádném případě stát za řezáky horními. Spodní oblouk zubů je zaoblený.

Čelisti nesmějí být stranově posunuty ani stočeny do stran.

Vzdálenost mezi horním a dolním obloukem řezáků nelze přesně stanovit. Rozhodující podmínkou je, aby horní pysk a dolní pysk na sebe doléhaly tak, aby úplně překrývaly zuby.

Líce : Svalstvo tváří je dobře vyvinuté, ale nevystupuje.

Oči : Bystrý výraz ; hluboko posazené oko dosti daleko od nosní houby a především od uší; tmavé barvy, poměrně velké, krásně kulaté,

lehce vystupující a bez jakékoliv stopy po bělmu, když se zvíře dívá dopředu. Okraj víček musí být černý.

Uši : Středně velké, u kořene široké a na špičce zaoblené. Posazené vysoko na hlavě, ale ne těsně u sebe. Neseny vzpřímené.

Boltec je otevřen dopředu. Kůže musí být tenká na dotyk měkká.

KRK :

Krátký, lehce klenutý, bez laloku.

TRUP:

Horní linie profilu : Horní linie stoupá stále až po bederní krajinu a potom rychle klesá k ocasu. Příčinou tohoto tvaru, který je velmi žádoucí, jsou krátká bedra.

Hřbet : Široký a svalnatý.

Bedra : Krátká a široká.

Zád' : Šikmá

Hrud' : Válcovitá a velmi hluboká. Žebra jsou sudovitá, silně zaoblená.

Předhrudí : Široce otevřené.

Spodní linie z profilu a břicho : Vtažené, ale ne jako u chřta.

OCAS : Krátký, na zádi hluboko nasazený, přiléhající k hýždím, v nasazení široký. Přirozeně zalomený nebo zauzlený; ke konci se zužující.

I při pohybu musí zůstat pod horizontálou. Je přípustný relativně dlouhý ocas (ale ne sahající až k hlezennímu kloubu), zužující se zalomený ocas je přípustný, ale ne žádoucí.

KONČETINY:

Hrudní končetiny : Končetiny rovné a svislé jak při pohledu ze strany tak zepředu.

Plece: Krátké, silné. Vystupující, pevné svalstvo.

Nadloktí : Krátké.

Loket : Bezpodmínečně přiléhá k tělu.

Předloktí : Krátké, dobře odsazené, rovné a svalnaté.

Zápěstí a přední nadprstí : Silné a krátké.

Pánevní končetiny : Pánevní končetiny jsou silné a svalnaté. Jsou trochu delší než hrudní končetiny a zvyšují tím zadní část těla.

Jak při pohledu ze strany tak i zezadu jsou rovné a svislé.

Stehna : Svalnatá, pevná, nepříliš zaoblená.

Hlezno : Skutečně hluboko posazené, ne přehnaně zaúhlené, především však také ne příliš strmé.

Nárt : Silný a krátký. Buldoček nesmí být od narození žádné paspárky.

Tlapy : Přední tlapy jsou kulaté, malé, tzv. " kočičí". Dobrý styk se zemí, lehce vytočené. Prsty jsou velmi kompaktní, drápy krátké, silné a dobře odsazené. Polštářky jsou tvrdé, silné a černé. U žíhaných psů musí být drápy černé. U barvy " caille" = křepelka (plavá žíhaná se střední bílou strakatostí)

a " fauve" (plavá se střední nebo převládající bílou strakatostí) jsou upřednostňovány tmavé drápy, ale světlé se nepostihují. Zadní tlapy jsou velmi kompaktní.

CHODY :

Průběh pohybu je volný, končetiny se pohybují souběžně se středovou rovinou těla.

OSRSTĚNÍ :

Srst: Krásná, hustá, lesklá a měkká krátká srst.

Barva: Rovnoměrně plavá, žíhaná nebo nežíhaná nebo s omezenou strakatostí.- Plavá žíhaná nebo nežíhaná se střední nebo převládající strakatostí.

Všechny odstíny plavé barvy jsou přípustné, od červené až po barvu bílé kávy. Úplně bílí psi se přiřazují k barvě plavé žíhané s převládající strakatostí.

Pokud má pes velmi tmavou nosní houbu a tmavé oči s tmavými okraji víček, pak lze u obzvláště krásných exemplářů výjimečně tolerovat jistou depigmentaci obličeje.

VELIKOST A HMOTNOST:

U buldočka v dobrém stavu nesmí být hmotnost menší než 8 kg a nesmí přesahovat 14 kg, přičemž velikost je úměrná hmotnosti.

VADY:

Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou.

Úzký nebo sevřený nos.

Vpředu chybějící uzavření pysků.

Nepigmentované pysky.

Světlé oči.

Lalok.

Vysoko nesený ocas; příliš dlouhý nebo abnormálně krátký ocas.

Volné lokty.

Strmý nebo dopředu vysazený hlezenní kloub.

Nekorektní způsob pohybu.

Tečkovaná srst.

Příliš dlouhá srst.

TĚŽKÉ VADY:

Při zavřené tlamě viditelné řezáky.

Při zavřené tlamě viditelný jazyk.

"Bubnující" pes (toporný pohyb hrudních končetin)

Nepigmentovaná místa v obličejí s výjimkou psů plavých žíhaných se střední bílou strakatostí ("caille") a u psů plavých se střední nebo převládající strakatostí ("fauwe").

Nadměrná nebo nedostatečná hmotnost.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

Nosní houba jiné barvy než černé.

Rozštěp pysku ("zaječí pysk").

Psi, u kterých se spodní řezáky zavírají za horními.

Psi, jejichž špičáky jsou při zavřené tlamě stále vidět.

Různobarevné oči.

Uši nesené nevzpřímeně.

Uši, ocas nebo paspárky kupírované.

Paspárky na pánevních končetinách odstraněné nebo existující.

Bezocasost.

Barva srsti černá s pálením, myší šed' a hnědá.

Pozn.: Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí zcela v šourku.

Nestandardní barvy u francouzských buldočků

